

blive en del af den samlede aftale om den kommunale økonomi, som der skal indgås enten for det kommende år eller for de kommende år.

Det gælder i øvrigt også andet kulturbyggeri, som der ønskes lagt i provinsen. Det må være en diskussion, som hænger sammen med den samlede diskussion om kommunernes økonomi.

Så vil jeg godt afslutningsvis svare på et par af de mere specifikke spørgsmål, der undervejs har været rejst af ordførerne.

Først og fremmest vil jeg sige til hr. Brian Mikkelsen, at jeg gerne vil kvittere for indbydelsen til politisk samarbejde, også efter næste valg. Jeg går ud fra, at det også er et tilsagn om, at hr. Brian Mikkelsen og hans parti vil samarbejde fra nu af og det halvandet år frem, til valget kommer. Det ser jeg meget frem til, og jeg opfatter det som en udstrakt hånd fra et parti, der – kan jeg se – sidder ned.

Opfordringen fra hr. Brian Mikkelsen til mig om at gå ind i konstruktiv dialog med idrætten har jeg naturligvis taget til mig, men hr. Brian Mikkelsens markering af, at jeg har brugt revolvertrusler, må jeg afvise. Jeg har ikke, siden jeg forlod den kongelige livgarde i 1969, haft våben i hånd. Det har jeg heller ikke, når jeg møder idrættens organisationer, men hvilket billedsprog kreative journalister måtte benytte sig af, kan jeg jo ikke være herre over. Og i den sammenhæng ved jeg jo også, at uanset hvor bastant man går til værks, er idrættens ledere ikke til at true – det har jeg en del års erfaring for – i hvert fald ikke med de metoder, vi har brugt indtil nu.

Til hr. Kristen Touborg vil jeg kun sige én ting: at jeg meget gerne vil følge forslaget om at se Team Danmark lidt mere efter i sømmene med hensyn til de påpegede behov for merfinansiering, og jeg har så sent som i går haft et møde med Team Danmark, hvor vi aftalte, at vi tager fat på at få beskrevet de behov lidt mere konkret og måske med hjælp udefra, sådan at vi har et lidt mere, jeg vil ikke sige sagligt, men måske et lidt mere neutralt grundlag at gå til værks på, når vi i fremtiden skal vurdere de økonomiske behov i Team Danmark. Jeg er ikke gået så detaljeret til værks, som hr. Kristen Touborg gjorde i sit indlæg, men initiativet er allerede taget.

Jeg vil også godt over for hr. Kristen Touborg kvittere for hans overvejelser om, at foreningsarbejde og idrætsarbejde har haft udgangspunkt i nogle fællesskaber, som måske ikke er mere. Jeg har antydnet, at jeg også synes, at vi skal prøve at gøre op med den måske lidt for romantiske

opfattelse, vi har af foreningslivet, og hvordan det fungerer, og se på, om der ikke også ved siden af, som konkurrent til, som samarbejdspartner for det etablerede foreningsarbejde kunne være andre organisationsformer på idrætsområdet, som kunne løse visse opgaver. Det er netop det, jeg har haft i tankerne, når jeg har påpeget, at opgaverne er der, og at det traditionelle foreningsliv måske kan være med til at løse dem, men at andre måder at gå til værks på også kan tænkes.

Overvejelserne om daginstitutionerne og bygningen af idrætsfaciliteter generelt har jeg været inde på. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får den diskussion, at vi præciserer den, men at vi også medinddrager de kommunale myndigheder i den, for det er ikke en statsopgave, det er i hvert fald højst en fællesopgave for stat og kommuner, og det er en drøftelse, vi er nødt til at få med kommunerne.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg blot sige, at jeg ikke helt forstår skuffelsen over, at vi blot her har gentaget resultaterne af pengestrømsanalysen. Pengestrømsanalysen var sat i værk for at få en beskrivelse af, hvorledes idrætsorganisationer frem til i dag har benyttet midlerne. Der har været meget få mål stillet op for, hvordan pengene skulle bruges. Der er tre nøgleord i idrætsredegørelsen fra 1987 – udvikling, omstilling og forsøg – og de har ikke været præcise nok til at måle, om pengene eventuelt skulle være brugt forkert. Nu har vi en viden om pengenes forløb, og vi ved, at der ikke lægges ret mange penge ud i de lokale led. Vi ved også, at det er idrættens opfattelse, også de lokale foreningers generelt, at det skal der heller ikke, men der er dog også kommet markeringer af andre synspunkter, og dem må vi selvfølgelig tage med ind i debatten.

Det gode tips om, hvilke krav af social art der skal stilles af Statens Kunstfond, skal jeg tage med mig, men jeg vil ikke love at give det en positiv overvejelse. Hr. Søren Søndergaard har ret i, at – og det er jo hele grundlaget for det her – den særlige indsats på idrætsområdet, de særlige grupper, langt fra har fået den samme økonomiske stigning som den almene folkelige eller brede idræt, og det er da også med i overvejelserne om, hvordan vi skal indrette det.

Vi har ikke opgivet at være lidt mere opmærksomme på, hvordan idrætten generelt bruger pengene. Der er en revisionsinstruks og en regnskabsinstruks på vej. Den har været udarbejdet for et stykke tid siden, den ligger til